Alsólendva, 1915. XX. évfolyam 38. szám. Vasárnap, szeptember 19.

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
Egész évre . . . . . 8 K
Fél évre . . . . . 4 „
Negyed évre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyilttér sora 1 korona.

Ki nyeri meg a háborut?

Alsólendva, szeptember 18.

Ha valamely vállalkozó szellemü lap ma körkérdést intézne olvasóihoz, hogy adjanak véleményt, mely problema, milyen kérdés foglalkoztatja leginkább a hadban álló államok gondolkozó tömegeit: a beérkező vélemények kilencven százaléka azt a kérdést állitaná fel: „Mikor lesz vége a háborunak?“ — és csak tiz százalék kérdezné azt, ami e kérdés okszerü ellenkérdése: „Ki nyeri meg a háborut?“

Nem vagyunk próféták és mégis vállalkozunk felelni mind a két kérdésre. Csak bölcseleti uton, szorgos méltatásával az adott körülményeknek, figyelemmel a harctéri helyzetre, szem elől nem tévesztve a diplomácia nyilt tevékenységét és titkos ajtókon surranó ügynökeinek orgyiloktól sem visszarettenő vakondok-munkáját, psichologiai megértésével a hadban álló nagyhatalmak vezető személyei egyéniségének — lehet az igazságot megközelitő feleleteit adni e kérdéseknek.

Miért érdekli a tömegek nagy többségét elsősorban az a kérdés, hogy a háborunak mikor lesz vége? E kérdésre a felelet az ember természetében rejlik. Az olaszok a „szent önzés“ jelszavával támadtak — brigantihoz valóban méltó körülmények között — ellenünk. Az egyén önzése, amennyiben veszélyeztetett léte felett aggódik, természetes folyománya legnagyobb kincséhez, életéhez való ragaszkodásának. S amennyire megérthető és méltányolandó az egyén eme önzése — melynek folyományaképpen elsősorban az az idő érdekli, mikor a háboru befejezést nyer, — annyira elitélendő ama másik önzés, mellyel a szövetséges Olaszország a könnyü préda tévhitében orvul, régi javaink elrablása okából támadt ellenünk. De végén csattan az ostor, — jön még a kutyára dér!

Meggyőződésünk szerint Olaszország kerül elsőnek a válaszutra. Minden ellenségünk között Olaszországnak volt a legkevesebb oka és joga ellenünk támadni, éppen ezért morális nézőpontból tekintve, csupán elitélő lehet Olaszország eljárásáról minden elfogulatlan vélemény. Azt pedig a logika örökké élő törvénye tanitja, hogy az igazságot el lehet ugyan egyidőre homályositani, rövidebb-hosszabb ideig diadalittas bachanáliákat ülhet a gazság az erkölcsi világrend felett, de végül a mélységekből is előtör és fölényes győzelmét aratja a gonoszság minden cselvetése ellenében is az anyagi igazság.

Azt senki se várja tőlünk (embertől a háboru mostani fázisában azt várni észszerü sem volna!), hogy naptári terminusát adjuk a háboru végének. A háboru végéhez való közeledést jelezni fogja nagy offenzivánk megindulása Olaszországgal szemben. Mikor majd a megvert olasz hadsereg mind beljebb vonul vissza győzedelmes, feltartóztathatlan seregeink elől Olaszhonba, akkor fog beállani az olasz nép kijózanodása és mindazok, kik az eléjük festett álomkép — „egy zenekarral vesszük el az olasz tartományokat Ausztriától!“ — hatása alatt lelkesedve ünnepelték a háborut: az elkeseredés legádázabb gyülöletével lelkükben fognak halált kiáltani annak felidézőire. S a nép szava: Isten szava! Az a förgeteg, amely eme elkeseredés nyomán fakad, elfogja söpörni Olaszhon kormányrudja mellől a hatolommal ott most visszaélt népbolonditókat.

Ez a söprés inditja meg majd az első békekötés kényszerüségét, mely a központi hatalmak és Olaszország között elsőnek fog létrejönni. A középeurópai hatalmak hadseregei ekkor megszállva tartják Oroszlengyelország teljes területét; titáni harcok folynak Páris kapuja előtt; a Dardanellák területén az ántánt ott tart, ahol kezdte; Belgium teljesen elesett; Calaisból lövetjük 42-es mozsarainkkal Dowert; az osztrák—magyar—szerb—montenegrói harctéren változatlan a helyzet; a Balkán államai közül egyedül Bulgária lép ki semlegességéből, Macedónia birtokáért támad Szerbiának s véres áldozatok árán azt el is foglalja . . .

Anglia jelszava az üzlet marad: Bisnitz is bisnitz . . . Ahogy az alsóház ülésén Angliának a háboruba való tettleges beavatkozását azzal indokolta Grey, hogy kevesebbet veszit Anglia e lépéssel, mint veszithet a tartós semlegességgel, — ugy véges-végig csak üzleti érdek az, mely tevékenységének okát s módját jellemzi. Franciaország lesz a háborus hatalmak között a második, mely a békét kéri. A „Grand Nation“ óriási többsége belátja immár, hogy kizárólag angol érdek a háborunak a végkimerülésig való folytatása. Mert mig a hadban állók minden nemzete férfilakosságának szine-javát küldi eme irtózatos vérkeresztség tüzébe, melyet világháborunak nevezünk, addig Anglia csak pénzével, iparával és legfeljebb gyarmati katonaságával szerepel abban. Egyedül Angliának áll érdekében — melynek ma is csak zsoldos hadserege van, — hogy Európa többi államainak néphadserege mennél tovább pusztitsa egymást, mert mennél nagyobb vérveszteséggel fejezi be Németország, Magyarország, Ausztria és Törökország a háborut, mennél inkább gyöngülnek szövetségestársai, Franciaország, Oroszország és Olaszország: annál biztosabban, annál hosszabb ideig áll fenn egyeduralma a tengereken s annál szilárdabban tarthatja örökös igája alatt a fél világot képező gyarmatokat. — Az ennek tudatára ébredő Franciaország — Delcasse-ék csuf bukása után — másodikul fog majd békét kötni. A francia békekötés után rohamosan buknak az ellenséges államok háborus kormányai, bekövetkezik a békekötés Oroszország, Szerbia, Montenegró, majd Anglia és a középeurópai hatalmak között.

A történetirók a háboru tanulságai között fel fogják jegyezni, hogy a modern had-

Zugsführer ur Borotvás
a menyországban.

— Harctéri történet. —

Irta: VLAY IMRE.

A chl . . .-i magaslaton levő megerősitett orosz állás bevételénél történt. A tüzérségi előkészitő tüzelés után rohamra mentünk. Zugsführer ur Borotvás mellettem feküdt a schwarmliniában, egy kis patak partján s arról beszélt, hogy hány oroszt fog ő ma még tönkre tenni; azt is elmondta, hogyan . . .

— Angreifen! — hangzik a kapitány ur parancsa.

Elorditom magamat: „Hurrá! Rajta magyarok!“ Felugrunk és rohanunk előre. Előttem négy lépésre Borotvás szalad és ordit:

— Előre gyerekek, zalaiak, a rosseb! . . . Ne lőjj, te marha! — kiabál a muszkákra (azok természetesen annál jobban lőttek.) — No megá' gázembör, csak megfoggyalak, rosseb a fajtádat!

Fent vagyunk az orosz deckung előtt. Jobbrabalra erős a küzdelem. A jó zalai fiuk szorgalmasan kopogtatják a muszka koponyákat Egy darabig csak állják azok, aztán eldobják fegyvereiket, feltartják mindkét kezüket és a lőárokból egymásután szépen előbujnak. (Előbujt vagy 280.) Az utolsó pillanatban megjelenik egy nagy darab muszka és rémesen csapkod maga körül.

— A rosseb . . . hogy kupán vágott! — orditotta Borotvás, azután felbukott.

Odanézek s kiáltom a nevét: Borotvás!

— Hier! — nyögi s fölnéz. — Szolgája kadét ur, megyek mán . . . A lölkömet mán eeküttem a Paradicsonyba . . .

II.

Borotvás lelke nem ment egyenesen a Paradicsomba, hanem még körülnézett egy kicsit. Megnézte, hogy teszik testét a hősök közös sirjába; látta, hogyan állok én, az egykori „kadét ur,“ megilletődve a sir felett; végignézte, mint hantolják be azt is, aki őt a másvilágra küldötte, aztán dohogva — hogy nem harcolhatott tovább — belépett a Paradicsom előcsarnokába s szétnézett. Nem érezte magát olyan jól, mint azt a szentkönyvek leirásai után elképzelte, . . . mégis meggondolta magát és félrelebbentette az előtte levő felhőfüggönyt, mely a Paradicsomba vezető ajtót eltakarta. Belépett. Egyszerre megnépesedett az előbb még üresnek látszott Végtelen. Látott különféle alaku és öltözetü fiukat, lányokat, asszonyokat és férfiakat, — a gyermekek egy egész külön helyen játszottak, — az egész társaság csak abban egyezett, hogy minden egyes alakon keresztül lehetett látni. Borotvás végignézett önmagán. Megnézte a bakancsát, a kissé már vásottas mundérját. Látta, de még sem látta. Azaz látta pl. a bakancsa szinét, érezte is, hogy a lábán van, de amellett látta benne a lábát is. Ezen nagyon elcsudálkozott.

— Ó, hogy a ross . . . — de hamar észrevette magát, a szájára ütött s körülnézett, hogy nem hallotta-e meg valaki. Ekkor egyszersmind észrevette azt is, hogy ez itt nem neki való társaság. Tovább ment. Ott meg látott négereket,

viselés rácáfolt Moltke tanitására, aki a háboru győzelmes befejezése hármas szükségletéül a pénzt, a pénzt és hármadszor is a pénzt jelölte meg, — mert amint az idő mulásával az emberek szükséglete változott, ugy a zsoldos seregek nyomába lépett néphadseregek győzelemre vezetéséhez ma már a pénz nem az egyedüli és nem is a legfőbb eszköz, az emberi erények szerepelnek a mai háboruban döntő tényezőkül: a nélkülözni tudás, az engedelmesség, a bátorság.

Ez erényekben gazdag szövetséges seregeink Isten nagyobb dicsőségére végső győzelemre viszik igaz ügyünket!

HAVEL EDE.

Egyről-másról.

A német példa. — Fáznak a katonák.

A német uj tizmilliárdos kölcsönt a német birodalmi gyülés egy ülésében, mondhatnók öt perc alatt megszavazta. Ez olyan teljesitmény, a hazafiui kötelességeknek olyan komoly értékelése és megértése, hogy ilyent más nemzet még a háboru folyamán nem mutatott fel.

Meg vagyunk győződve róla, hogy amilyen komolyan, megfontoltan, de amellett rövid idő alatt és minden részletesebb rábeszélés nélkül szavazta meg a birodalmi gyülés ezt a hatalmas összeget, époly hamar és minden erőszakos rábeszélés, meggyőzés vagy agitáció nélkül fogja a német nép ezt a kölcsönt az állam rendelkezésére bocsátani.

Nekünk már elég alkalmunk volt nagy szövetségesünk értékét, komolyságát, öntudatát megbirálni, de még Németország hive és csodálója számára is csodálatos ez az öntudat, ez a célirányos gondolkodás és munka, amelyet Németország produkál.

Nekünk, aki szövetségben ezzel a nagy nemzettel küzdjük meg az igazság harcát a sötétséggel és álnoksággal, példát kell vennünk szövetségesünkről. Amit eddig a harctéren Németország produkált, ahhoz méltón sorakozik az osztrák-magyar monarchia hadseregének, különösen a magyar katonáknak vitézsége és bátorsága. — Nekünk pedig, akik benn az országban, távol a harctértől élvezzük a mindennapi élet áldásait, nyugalmát: követnünk kell a németeket azon a téren, amelyen a német birodalmi gyülés nyujtott e kölcsönnel kapcsolatban nagyszerü követésre méltó példát.

Nálunk is nemsokára el fog következni az a pillanat, mikor az állam és a hadsereg harmadszor is kérő szóval fog a nemzethez fordulni, hogy ujra siessen segitségére, bocsássa rendelkezésére anyagi erejét, hogy ezt a háborut megvivhassa olyan dicsőséggel és a háborut olyan békével tudja befejezni, amely minden érdekünknek megfelel. Ha a kormány és az állam ismét a nemzethez, mihozzánk fog fordulni, — lebegjen mindig szemeink előtt a német példa. Olyan tökéletesen, olyan nyugodtan, olyan impozáns fölénnyel vállalja a német nép a háborukkal járó terheket, hogy ezt a példát nekünk, akik vele együtt megyünk, vele egy uton haladunk, követnünk kell...

*

Még csak szeptemberben vagyunk, de ez a nyár olyan kevéssé volt nyár, hogy nem csoda, ha mindsürübben jön katonáinktól, kivált a hegyek között harcolóktól panasz, hogy hüvösek az éjszakák, fáznak, sok a hülés, reuma, jó lenne már készenlétben valami meleg gyapoting, harisnya. Pedig ezentul már minden nappal jobban kimegyünk a nyárból és ha már most fáznak itt-ott a fiaink, mi lesz később? Gondosság minden jónak anyja, mondják a falu vénei. Hát miért ne legyünk már egyszer mi is ilyen gondosan okosak? A fronton verekedők egészsége nemcsak ma drága, — a holnapokra is gondolni kell és meg kell tudni óvnunk őket a hüvös, esős, szeles, nyirkos őszi hetek viszontagságai ellen. Ne akkor kezdjünk munkához, mikor már körmünkre ég a sürgetés. Jobb mindenhez idejekorán ugy hozzákészülni, hogy az embert semmi meglepetés ne érhesse. Moltke 1871-ben azért nyerte meg a háborut, mert ott is előkészitette a visszavonulás utját, ahol erről szó sem lehetett. III. Napoleon katonáit pedig éppen az vitte a kátyuba, hogy minden visszatorlódásba előkészületlenül estek.

Nekünk ugy kell szervezkednünk, mintha biztosan eljönne a második téli háboru is. Akkor nem érhet se baj, se meglepetés. Németország és Ausztria máris megelőzött ebben minket. Annyira felkészültek a nyáron, hogy bajos lesz ugyan utolérnünk őket, de ha a magyar hölgyek akarják, még van idő rá, hogy akár el is hagyjuk. Elő hát a tavalyi csonttükkel, vadászatot kérünk a pamut után és szorgalmat az eredmények körül! Minden frissen dolgozó pár kéz olyan Moltke-féle visszavonuló utat épit meg, amelyre ellenségeinket fogjuk rászoritani...

A háboru meséiből.

Mikor kitört a háboru, a három uralkodó: Ferenc József, Vilmos császár és Miklós cár elment a szent hirében álló csodarabbihoz, hogy megkérje: imádkozzon az ő fegyvereinek a győzelméért.

Először Ferenc József lép be hozzá. A csodarabbi nagy hódolattal felkel és igy szól: „Ugyis imádkoztam volna csapataidért, hiszen mi valamennyien gyermekeid vagyunk, hiszen a te országaidban mi zsidók is csak ugy emberek vagyunk, mint minden más népek. Istenhez fogok fordulni, hogy áldását kérjem és bizva hiszem, hogy a győzelem a tied lesz..."

Másodikul Vilmos császár jön a csodarabbihoz és kéri, hogy imádkozzon fegyverei győzelméért. A csodarabbi komolyan válaszol: „Én nem vagyok német, de országaidban élő társaim panaszolják, hogy a zsidó nem mindenben egyenrangu a többi népeiddel, hogy hivatalokból, méltóságokból kizárod őket." Vilmos császár feleli: „Ó, a zsidók, ha egypár hivatalt nem is kaphatnak meg országomban, de nagy biztosságban és dus vagyonban élnek." A csodarabbi fejcsóválva feleli: „Hát nem fogok ellened imádkozni az egek urához..."

Harmadikul Miklós cár jön a csodarabbihoz, hogy áldását és imádságát kérje harcai győzelméhez. A csodarabbi komor arccal kérdi tőle: „Mi van országod zsidóival?" A cár feleli: „Istenem, hát élnek és gazdagodnak!" De rettentő jajgatás hallatszik egyszerre kivülről. Megrongyolt ruháju, siró zsidóasszony ront be a rabbihoz, átkulcsolja térdeit és igy jajveszékel: „Rabbi, segits! Három fiam a háboruban van, küzd az orosz cárért. Férjemet megölték az utolsó pogromban a cár szolgái. Három apró gyermekem van még otthon, de jöttek a cár kozákjai és felgyujtották házamat, elrabolták utolsó vagyonkámat." Felemelkedik a rabbi és felelősségre vonja a cárt: „Beszélj cár, hát mi ez?" A cár vállat vont és hanyagul válaszolja: „Mit untatsz ilyen semmiségekkel? Országom oly nagy, hogy igazán nem ügyelhetek minden hitvány apróságra!" Átokra emeli kezét a csodarabbi és a cár felé

---

széles pofáju eszkimókat, rézbőrű indiánusokat, hosszu, csontos angolokat s más effajta vadidegen nációkat. Nyugtalan lett és elkeseredett. Sehol, semerre egy ismerős arc.

Egyszerre a nevét kiáltották. Borotvás körülnézett, hogy ki hivja. Ebben a pillanatban valami láthatatlan, égi erő felemelte Borotvást s vitte fel, fel, mindig feljebb. Hiába kapálódzott, kiabált. Utközben gyönyörü éneklést és zenét hallott. Végre megállottak.

Ott állott Szent Péter előtt. Szent Péter rőt szakállal, kék tógában egy aranyszéken ült, a tógájára aranyos kulcsok voltak himezve.

— Én hivtalak fiam, — szólt Péter, — ki üdvözlégy a mi birodalmunkban, amelynek lakója leszel...

Borotvás inndignálódott.

— Marad a fene itt, én nem. Engedjenek vissza engem az én embereim közé, hadd üssem tovább a muszkát, hogy a fene a pofáját...

— Borotvás, fiam, te megfeledkezel magadról.

— Igazis, mikor egy ismerőst se találok az egész bandában!

Szent Péter odaszólitott egy angyalt.

— Menj fiam, Borotvás és keress magadnak ismerőst. Adok veled egy kalauzt, hogy el ne tévedj!

Elindultak. Borotvás nézegette ugy oldalról a kisérőjét.

— Éppen olyan, mint otthon a templomunkban, az oltáron vannak! — Séta közben az angyal elkezdte mesélni, hogy milyen a paradicsomi élet.

— Tudnod kell, hogy itt minden az örök boldogságra van alkotva. A legfelső régióban, hova mi csak egyszer fogunk eljutni, van a legfelsőbb nyilvántartó hivatal, ott van az Ur és ott vannak a szentek, kik az Urat dicsőitik; ott van a mennyei énekkar, melynek hangjait hallod, mi pedig vagyunk a „megboldogult lelkek" serege...

— Éppen, mint a háboruban; ott is van a generális, a vezérkar, meg a zene...

— A mi feladatunk: minden módon dicsőiteni az Ur jóságát, irgalmát, igazságosságát, szeretetét és hatalmát. Ezért, a többek közt, mindnyájunknak van egy hárfája is. Most elvezetlek a mi főnökünkhöz, Asrad angyalhoz, ki majd téged is megtanit hárfázni...

— Engem? Azt hát nem! Citerázzanak csak maguk!

— De muszáj, testvér.

Borotvás méregbe jött.

— Mit muszáj? Három muszáj van a bakánál: a parancsot teljesiteni, a hazáért szenvedni és a hazáért meghalni! Punktum!

— De kell...

— Hát én meg azt mondom, hogy nem kell. Én nem citerázok senkinek s engem meg se próbáljanak tanitani, mert haragba jövök és ütök. Nahát! Abtreten! — orditott most már Borotvás.

Az angyal egy kis ezüst-sipba fujt, mire két óriási angyal jött elő. Ezek jobbról-balról karonragadták Borotvást s oly gyorsan vitték, hogy a lába sem érte a talajt. A vén harcos rosszat sejtett.

— Emberek, hová visznek engem?! — kérdezte ijedezve.

— Egy kicsit kilóditunk a paradicsomból! — felelték az angyalok.

Ahogy Borotvás ezt hallotta, már kivül is volt és esett lefelé. Körülötte millió csillag nyargalt. Meteorok cikáztak, üstökösök rohantak őrült sebességgel. Borotvás esett, esett lefelé. A távol magasban egy kapu dörögve csapódott be...

III.

Ütközet után jöttek a század szanitészei s összeszedték a sebesülteket. Kerestem Borotvást. Megtaláltam egy kis dombocska oldalán; hanyatt feküdt. A homlokán száraz vérsáv huzódott végig. Megtapogattam s éreztem, hogy a teste még meleg. Odahivtam a sebesültszállitókat, hordágyra tettük és cipeltük a kötözőhelyre. Utunk egy patakon vezetett keresztül, melyen egy vékonyka kis bürü volt. Hogyan visszük át a szük hidon Borotvást? (A többi, könnyü sebesültet a patakon innen kötözték be.) Alzó, próbáljuk meg!

Lassan, vigyázva lép a két ember. Már-már átérnek, mikor az elől haladó megbotlik s Borotvással együtt a vizbe esik. Elfordultam. Szegény Borotvás!...

Ekkor csoda történt. A friss vizben Borotvás magához tért. Felült, szétnézett s elkáromkodta magát: „A rosseb..." Azután a fejét kezdte tapogatni: Jó kupán vágott a gazember, hogy enné meg a...

— Már megette, öreg! — mondom.

Más meghalt volna olyan ütéstől, Borotvás csak elkábult. Ma kutya-baja. Tegnap megszólitott:

— Hanem kadét ur, nem tudom meséltem-e, hogy mit álmodtam, mikor ott chl... előtt fejbekólintott az a muszka?!

— Nem, öreg, nem mesélte.

Rágyujtott a pipájára és elmondta a fenti menyország-történetet.

mennydörgi: „Imádkozni fogok az Uristenhez, tegye kisebbé országodat, hogy tudjál minden apróságra ügyelni!...“

*

Együtt ül a korcsmaasztalnál Miklós cár és Ferenc József. Iddogálnak egy darabig, azután megszólal Miklós cár:

— Amondó vagyok, hogy kössünk békét. Ugyis elveszted, testvér, ezt a háborut. Hisz annyi a katonám, mint fűszál a réten.

De Ferenc József megcsóválja a fejét:

— Hát lehet, hogy neked annyi a katonád, mint fűszál a réten, de nekem meg van három jó fejős tehenem. Przemysl, Krakó, meg a Kárpátok. Azok majd lelegelig a te füvedet...

*

Az első nagy orosz vereségek után, mikor már az osztrák és magyar csapatok elfoglalták Przemyslt s közeledtek Lemberghez, a cár magához hívatta az ortodox archimandritát és istentiszteletet rendelt a hadiszerencse megfordítására. De bizony nem használt a könyörgés semmit. Ujabb vereségek következtek. Magához hivatta a katolikus püspököt a cár és őrá is ráparancsolt, hogy imádkozzon a győzelemért. De bizony ez se használt. Megint csak ujabb vereségek érték az oroszt. Erre a cár a lembergi főrabbit hivatta magához és neki is megparancsolta, hogy imádkozzon az orosz győzelemért. A főrabbi igy válaszolt:

— Ó cár, ha parancsolod, hát muszáj imádkoznunk, hiszen tied itt most az élet és halál hatalma. De én azt mondom, hogy imádság helyett jobban tennéd, ha megfogadnád a tanácsomat. Azt tanácsolom, ó cár, hogy irasd át Lengyelországot a feleséged nevére...

*

Szent Kunigundáról, Szégyenlős Boleszláv király feleségéről szól ez a legenda. A betörő mongolok elől vezette szent Kunigunda valaha a reszkető, futó népét Galiciából Magyarországba. Most felujult Kunigunda legendája, de nem a mongolokról, hanem a betörő oroszokról szól. Ahogy az ellenség üldözi Galicia népét, ahogy a kozákok egyre közelebb jönnek, a szent asszony elébük dobja az övét és ime, az öv a rohanó Dunajec folyóvá válik és megállítja az üldöző csapatokat. De azután ujra támad a veszedelem, az ellenség mégis csak átkel a folyón. A nép reszket és segitségért emeli karját a szent királyné felé. Kunigunda az ellenség elé veti vándorbotját és ime, megsokasodik a vándorbot, megsürüsödik és a Beszkid-hegység fenyőerdőivé lesz. Az ellenség hosszu ideig tévelyeg az erdőben és a menekülő nép egy darabig futhat előlük. De azután mégis csak utat vágnak maguknak a sürü erdőben is és megint csak tovább üzik a menekülőket. Ekkor szent Kunigunda leveszi fejéről az arany koronáját, feldobja magasan a levegőbe és ime, a drágaköves aranykorona a hatalmas, a napfényben aranyként és drágakőként csillogó Tátra-hegységgé változott. A Tátra azután megállitotta az oroszt és a Kárpátok védőfalán sohasem tudott áthatolni...

Pogány József.

Álmodtam valamit...

Álmodtam valamit
Édes anyukám:
Mire virradat lesz,
Megjő apukám...

Kicsiny kardot is hoz
Ölembe nékem,
Oldalamra kötve
Viselem szépen.

Anyukám, neked is
Hoz valami szépet...
Álmaimban láttam
Virágos mezőket...

Onnét szakit néked
Liliomot, rózsát...
Jönne bár apukám!
Csak visszahozhatnánk!...

Mátrai Ferenc Béla.

Aki Budapestre utazik, nézze meg a Pasaréti lövészárkot! Az ország egyetlen hadilátványossága!

HIREK.

Három öreg atyafi

lépegett előttem az utcán, pörge kalapjukon nemzetiszinü pántlika lobog, fiatalos lépteik nyomán keményen koppan az aszfalt. Vasárnap van, most fordultak ki egyik korcsmából, hát dalolgatnak. Valami tüzes bakanótát énekelnek, hogyne, mindhárman beváltak, fiatal regruta lett mind a három öreg magyar. Megállok, ugy gyönyörködöm bennük. Az egyik észreveszi bámulásomat s odaszól hozzám csöndesen: „Hivott a jó öreg királyunk, hát megyünk!“ És mennek majd ők is. És a család, a gazdátlanul maradó gazdaság, no meg az az ötven esztendő, amely a vállaikat nyomja? Ők nem filozofálnak, nem ábrándoznak, egyszerüen csak: mennek. És hogy ebben a rövid szóban mennyi áldozat rejlik, talán e pillanatban maguk sem látják egészen tisztán... Csak mennek...

*

A fiatalok is bevonultak. Már jó egy hete, hogy ellepte városunkat a sok kis diák. Komoly, mondhatnám aggódó arcu apák és anyák kézenfogva vezetgették kis fiaikat, mert haj, nagy a drágaság, sok a tandij, a könyvek ára is felment. Aztán tanulj, látod, milyen sokba kerülsz, — hangzik az utolsó intelem és a kis diák magára marad. Igen, tanulj kis diák, most még sejtelmed sincs, mily nagy jó az a lelki kultura, amelynek áldásaiban részesedel; tanulj csak szorgalmasan, apáink és testvéreink állanak északon és délen élő védőfalat, hogy te nyugodtan tanulhass. Övék a nagy jelen, te a jövő embere vagy. Ők megteszik kötelességüket, tedd meg te is a magadét: tanulj, tanulj kis diák...

— **A király és Vilmos császár köszönete a dunántuli evangelikusoknak.** A dunántuli ág. ev. egyházkerület minapában tartott közgyülése hódoló táviratban üdvözölte a királyt és Vitmos császárt. Az üdvözlő táviratokra a következő sürgönyválaszok érkeztek:

„Méltóságos és főtisztelendő Gyurátz Ferenc evang. püspök urnak. Császári és királyi Felsége a dunántuli ágostai hitvallásu evangelikus egyházkerület közgyülésének, legmagasabb születésnapja alkalmából Méltóságod és dr. Berzsenyi Jenő egyházkerületi felügyelő által előterjesztett hódolatát és szerencsekivánatát élénk megelégedéssel fogadta és a közgyülésnek ragaszkodása ezen bizonyitékáért legkegyelmesebben szives köszönetét kifejezni méltóztatik. Legfelsőbb meghagyásra:

Daruváry.“

A német császár válasza a következő:

„Az ágostai hitvallásu egyházkerület Konventjének, Celldömölk. Őfelsége a német császár felséges barátjának és szövetségesének, Őfelsége Ferenc József császárnak és királynak születése napján kifejezett áldáskivánatokat és barátságos megemlékezést hálásan köszöni. Legfelsőbb parancsra: *Von Valentin,* titkos kabinettanácsos.“

— **Kitüntetés.** Toma Károlyt, Toma József helybeli polgár fiát, szék kitüntetés érte. Toma már hónapok óta az északi harctéren szolgál, mint a 20. honvédgyalogezred hadapródja, s több hőstettet vitt végbe. Egyik hőstettéért a királyi kegy most a II-ik osztályu vitézségi éremmel tüntette ki. A szép kitüntetést a fronton a minap tüzték fel a hős hadapród mellére.

— **A soproni kamara közgyülése.** A soproni kereskedelmi és iparkamara f. hó 21-én közgyülést tart. E közgyülésen fogják betölteni a kamara alelnöki állását, a mely tudvalevőleg Spiegel Szigfridnek kamarai elnökké való megválasztásával üresedett meg.

— **Lépjünk be a polgári őrségbe!** A városunkban működő polgári őrség létszáma a bevonulások és kilépések miatt annyira megcsappant, hogy a meglevő létszám a ráeső szolgálatnak csak nehezen tud megfelelni. Evégből Székely Emil főszolgabiró felhivta városunk polgárait, hogy lépjenek be minél többen a polgári őrségbe. A felhivás igy hangzik:

A m. kir. belügyminiszter rendelete alapján Alsólendván szervezett polgári őrség a reá bizott teendőket elismerésre méltó buzgalommal teljesiti, de több tagjának a szervezés óta történt kilépése és igy a tagok számának jelentékeny apadása folytán ma már alig van abban a helyzetben, hogy feladatának és a hozzáfüzött várakozásnak kellőleg megfelelhessen.

Ennélfogva mulhatatlanul szükséges, hogy a tagok száma minél nagyobb és legalább is az eredeti létszámra felemeltessék.

A polgári őrséget csak önként jelentkező tagokkal lehet kiegészíteni, minélfogva bizalommal fordulok Alsólendva hazafias polgáraihoz azzal a felhivással, hogy a polgári őrségbe minden erre alkalmas és magában erre hivatást érző férfi, olyanok is, akik eddig tagjai voltak, de bármi okból visszaléptek, lépjenek be s e célból az őrség parancsnokánál összeirás végett jelentkezzenek.

A tagok jelenlegi megfogyott száma miatt a szolgálat terhes, de mennél több uj tag lép be, a teher annál jobban megoszlik.

Felhivásomat ismételve ajánlom a hazafias polgárság figyelmébe.

Alsólendva, 1915. szeptember 12.

Székely
főszolgabiró.“

Fenti felhivást szivleljék meg azok, akiket szerencsés sorsuk meghagyott itthon. Gondoljanak arra, hogy csak arról van szó, hogy kéthetenkint egy kétórás éjjeli szolgálatot kell teljesiteniök a közért, — mennyivel nagyobb áldozatot hoznak értünk katonáink a harctereken!

— **Az iparkamara gyüjtése az elpusztult kárpáti falvaknak.** A soproni kereskedelmi és iparkamara tagjai körében nagyarányu gyüjtési akciót indított az elpusztult kárpáti falvak ujjáépitése érdekében. A most kiadott második számu kimutatás szerint a kamara eddig 10.142 koronát gyüjtött az emlitett célra. Alsólendváról a Pollák Lázár cég 100 koronával járult ehhez az összeghez.

— **Akinek hét fia van a háboruban.** Kevés családja van az országnak, melyet a háboru sorsa közvetlenül személyileg ne érdekelne, az már azonban igazán dicséretre méltó ritkaság, hogy egy családból heten harcoljanak a hazáért. Hahn Hermán bodóhegyi kereskedő hét fiut adott a hazának s mind a hét fiu a háboru kezdete óta a fronton van s vitézül állja meg helyét. Egy közülök hadifogságba került, egy pedig — Hahn Izidor, nyomdánk derék segédje — a kárpáti harcokban tifuszban megbetegedett s jelenleg a munkácsi harcokbau áll ápolás alatt. A többi öt azonban még mindig vitézül állja a helyét, nagy büszkeségére az apának, aki szegény ember létére a Hazának mindenét odaadta.

— **Scossa Dezső trencséni tanfelügyelő.** A közoktatásügyi miniszter Scossa Dezső volt zalamegyei tanfelügyelőt Trencsénvármegye tanfelügyelőjévé nevezte ki. Scossa Dezső rövid ideig állt csak a zalamegyei tanügy élén, de ezen idő alatt is maradandó becsü munkásságot fejtett ki.

— **Vaszary Kolos emlék-muzeum.** Keszthely város nagy szülöttének és jótevőjének emlékére dr. Csák Árpád, a Balatoni Muzeum titkára és a régészeti osztály vezetője, a keszthelyi Balatoni Muzeumban Vaszary Kolos-termet létesit, melyben összegyüjti és kiállitja mindazokat a tárgyakat, melyeket a volt hercegprimás használt. A Vaszary Kolos-emlékmuzeum méltóképen fog sorakozni a Georgicon halhatatlan alapitójának, Festetics Györgynek és nagynevü történészünknek, Fejér Györgynek emlékmuzeumához és a „Helikoni muzeum“-nak, melyek kiegészitő részeit alkotják a Balatoni Muzeummal kapcsolatos történelmi arcképcsarnoknak és ereklyegyüjteménynek, amelyben Zalavármegye nagyjainak akar dr. Csák Árpád méltó és maradandó emléket állitani.

Adjunk cigarettát és dohányféléket a helybeli kórház ápoltjainak!

— **A veszprémi püspök jubileuma.** Báró Hornig Károly biboros, veszprémi püspök, e héten ünnepelte püspökké szentelésének 30-ik évfordulóját. A jubileum alkalmából az egyházfejedelmet Zalamegyéből is — melynek jórésze a veszprémi püspökség alá tartozik — szerencsekivánatokkal halmozták el.

— **Megint megszökött a Bömbölő Piku.** Tegnapelőtt szükszavu távirat érkezett Nagykanizsáról a helybeli csendőrőrshöz, mely szerint Fehér Miklós hármasmalomi legény, a hirhedt „Bömbölő Piku" megint megszökött a 20-ik honvédgyalogezredtől. A szökés körülményeiről és arról, hogy a notórius dezentor — aki tavaly télen hónapokig rémitgette büntetteivel vidékünket — merre vette az utját, arról nem szól a rövid távirat. Csendőrségünk minden intézkedést megtett arra nézve, hogy a szökevény, mihelyt vidékünkön feltünnék, kézrekerüljön.

— **Felülfizetések kimutatása.** Az alsólendvai fiatalság szeptember 4-ikei hadiestélyén felülfizetni szivesked tek a következők: Fuss F. Nándor 27 kor.; Dr. Józsa Fábián 17 koronát; Özv. dr. Filkor Mártonné, Isoó Ferenc, Ivanics György, dr. Laubhaimer Oszkár, özv. Matuss Lajosné, Pollák Emil, Pollák József 10—10 kor.; Lázár Győző, Vermes György 9—9 kor.; Arnstein Benő, Reitter Ernő, dr. Wollák Adolf 8—8 kor.; Dr. Brünner József, dr. Révai Lajos, Schwarcz Ad. Arnold, Schwarcz Mór, Szilágyi Dezső 7—7 kor.; Dr. Gefferth Elek, özv. K. Hajós Mihályné, Horváth Endre (Zsitkóc), Jámbor Győző (Szombathely), Kotschy Józsefné, Marton Kálmán, dr. Nábráczky Hajós Béla, Székely Emil, Szporni Sándor, dr. Strasser Ármin, özv. Szijártó Gézáné (Lendvavásárhely), Zserdin Iván 5—5 koronát; Balázs József, Büchler Adolf, Deutsch Miksa és Erményi János 4—4 kor.; Kovács István, Blau Henrikné, özv. dr. Király Mórné, Berethalmi Soma, özv. Tomka Mihályné, Gross Mór, Horvát Károly, Bittera Béla, Engel Lajos, Strausz Adolf, Biró Lajos, Sziráky István, Bichler Sándor, Óriás János, Lakathy Vilmosné, Keszler Zsigmond, Plauder János, Tokody Ferencné (Muraszerdahely) 3—3 kor.; Özv. Fehér Antalné, Eppinger Samu, özv. ifj. Gállits Tamásné, dr. Némethy Vilmosné, özv. Buczolics Józsefné, özv. Brünner Samuné, özv. Schwarcz Samuné, Mattyasovszky Vincéné, Weisz Samu, dr. Rudolfer Antal, Ihrig Vilmosné, Mitzger Rega (Lenti), Téglás József, Havel Ede, Kertész Ignác, Freyer Lipót, Hacker Rezső, N. N., Mayer Ferenc, Horváth Mariska, Schön Jenő, Gombosy István, Hegedüs Sándor, Somogyi Imre, Kancsal Kati 2—2 kor.; Sipos Dániel 1 kor. 50 fillért; Gradisnih Zsófia, Gerő László (Győr), Baranyay Béla, Sebestyén Zoltán (Szombathely), Fritz Dezső, Hoffmann Samuné, Czug Károly, Hartmann Ede, Hadrovics Elek, Grosz Hermán, Fleischmann Simonné, özv. Brüll Lipótné, Toma Teréz, Lélek Imre, Beck Hugó, Wendl Károlyné, Simonka János, Beck Oszkár, Baller János, Berethalmi Sománé, özv. Horváth Lajosné, Kürönya Józsefné, Rosenberg Mór, Toplak István, Czopott István, Bojmecz József, Feigelstock Vilmos, Ruzsics Sándor, Sarkady Árpád, Báder Hermán, Weisz Zoltánné, Kapcsos Géza, Harangozó Józsefné (Orlovcsák), Belovits Antalné, özv. Krausz Fülöpné, Toma Gábor, Stern Henrik, Varga János, Hartmann Ferenc (Völgyifalu), Klein Dávid, Csizsek Károly, Sifter Ferenc, Bienenfeld Adolf, Balkányi Ernő, Mayer Ödön, özv. Guttmann Mátyásné, Török Gyula, Kilár Sándor, Tóth Pál, Guttmann Józsefné, Wortman Benő, Koller Sándor, Brenner Ferenc, Spiegel Adolf, Wortman Ármin, Gregorincsics Józsefné, Gregorincsics Erzsébet, Köhler káplán (Lenti), Zsitek N. 1—1 koronát; Mihalics István, Ecker Pál, Vadnay Gábor, Vehofsics Ferencné 60—60 fill.; Sarkady Józsefné, Sipos Lajosné 50—50 f; Kobák Lipótné 40 fill.; Borsos Anna, Dzsubán Mariska (Alsólakos), Major József 30—30 fillért. A szives felülfizetésekért ez uton is köszönetet mond a rendezőség.

— **Orosz fogságból.** Weisz Imre kereskedő, özv. Weisz Edéné fia, a munkásosztagnál teljesitett szolgálatot Przemysiben. A vár feladásakor ő is orosz fogságba került, honnan öt hónap után most érkezett tőle először hir. Azt irja, hogy Berezowka nevü városban van fogságban, már többször irt, de eddig még nem kapott hazulról levelet.

— **Adomány.** Veligmann Maxi postatiszt Csáktornyáról lapunk utján 300 drb cigarettát volt szives az alsólendvai fiók-kórház ápoltjainak adni. Az adományt rendeltetési helyére juttattuk.

— **Kitüntetés a halál után.** Szollár Ferenc lendvahosszufaluhegyi legény, a 48. gyalogezred szakaszvezetője, a muszkák ellen harcolt a hős negyvennyolcasokkal. Több ütközetben vett részt s többször bizonyságát szolgáltatta vitézségének és bátorságának. Egyik ütközetben ő is elesett. Az oroszok több társával egyetemben körülkeritették s felszólitották őt is, hogy adja meg magát. Szollár azt felelte, hogy élve nem. Egy golyó azután halálosan érte. — Mindez hónapokkal ezelőtt történt. Szollár édesanyja a minap pecsétes levelet kapott fia ezredétől, melyben egy elsőosztályu vitézségi érem volt. Az éremmel a hős szakaszvezetőt a halála után tüntette ki a király.

— **Egy betörőbanda elfogása.** A napokban a csesztregi erdőben egy cigánykaravánt — férfiakat és nőket — fogott el a csendőrség. A bandát megmotozták s ekkor több betörésből származó értékes tárgyat találtak náluk. A csendőrök vallatni kezdték a cigányokat s csakhamar megállapitották róluk, hogy egy veszedelmes betörőbandának a tagjai. Különösen Vasmegyében, Vasvárott és egyebütt, követtek el számos nagyobb betörést s amikor a vasmegyei csendőrök már-már a nyomukban voltak, átszöktek Zalába s itt az alsólendvai járás erdőiben bujdostak, mignem a csesztregi határban sikerült rajtuk ütni. A banda tagjait a csendőrség letartóztatta és megvasalva átadta a szombathelyi kir. ügyészségnek.

— **Megindult a tábori csomagforgalom.** A tábori postai csomagforgalmat a kereskedelmi miniszter szeptember 13-án ismét meginditotta. Öt kilóig a következő tábori számokra lehet csomagot feladni: 10, 11, 14, 16, 34, 39, 45, 46, 48, 51, 53, 55, 61, 65, 69, 73, 76, 78, 81, 85, 88, 91, 93, 95, 98, 106, 109, 113, 119, 149, 157, 186, 207, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 251, 254, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 317, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 620 és 630. A tábori postai csomagokat hetenkint csak három napon: hétfőn, kedden és szerdán lehet feladni. A csomagok erősen csomagolandók s bennük romlandó és robbanó dolgokat elhelyezni nem szabad.

— **A harctérről hazatérők megvizsgálása.** Zalavármegye alispánja a belügyi kormány rendelete alapján rendeletet bocsátott ki a vármegyében, melyben felhivja a járási főszolgabirákat, hatósági orvosokat, községi és körjegyzőket, hogy minden a harctérről a községbe érkező egyén orvosi vizsgálat alá veendő és a megérkezéstől számitott öt napon át megfigyelés alatt tartandó.

— **Most jelent meg** az „Európai háboru" egyméter nagyságu hegy- és vizrajzzal egyesitett térképe, a „Háborus Térképek Kiadóhivatala" (Budapest, Károly-körut 10.) kiadásában. Végre egy magyar térkép, mely pontosság tekintetében a külföldieket is felülmulja, mert nemcsak a legkisebb helységek, de még az országutak is a legpontosabban vannak benne feltüntetve. Ára 1 kor. 50 fillér. — Ugyanilyen pontos a „Galiciai harcok térképe" a hegyek magasságainak feltüntetésével. Ára 1 korona 50 fillér. Mindkét térképet 3 kor. beküldése ellenében bérmentve küldi meg a fenti kiadóhivatal, de kaphatók Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván is.

— **Elfogott szökevény orosz.** A tapolcai járáshoz tartozó Raposka község utcáján a minap éjjel egy orosz foglyot fogtak el. A megrémült muszkát bevitték a községházára, ahol tolmács utján kihallgatták. Elmondta, hogy Bányavárról szökött meg s hat nap alatt ért Raposkára. E hat napon át gyümölccsel, nyers káposztával és burgundi répával táplálkozott. A raposkaiak jóllakatták s kocsin bevitték Tapolcára, honnan Nagykanizsára továbbitották.

— **Nem lesz téli menetrend.** A magy. kir. államvasutak október hó 1-én nem adnak ki uj menetrendet, hanem az 1914. év májusában kiadott nyári menetrend marad érvényben, a vonatok egy részének megszüntetésével.

— **Kifosztotta a gazdája üzletét, azután öngyilkos lett.** Fried József nagykanizsai órás és ékszerész a mult hónap 7-én gyógykezeltetés céljából Budapestre utazott s távolléte alatt az üzletét Baron János nevü 21 éves segédjére bizta. Fried a napokban hazaérkezett Nagykanizsára s amint üzletét felnyitotta, kinos meglepetés várt reá. Az üzletet teljesen kifosztva találta. Nemcsak az ékszerek és órák hiányoztak, hanem még a szerszámok és a kis gépek is. Az esetről rögtön jelentést tett a rendőrségnek, mely a segédet elő akarta állitani, de amikor a rendőr megjelent Baron lakásán, az a rendőr szemeláttára agyonlőtte magát. Baron az ékszereket és szerszámokat részben rossz leányoknak elajándékozta, részben pedig eladta s a pénzt éjjeli mulatóhelyeken elverte. — Baron János három esztendővel ezelőtt Alsólendván is volt alkalmazásban s innen is hűtlenségéért kellett elmennie.

— **Tizennégy hónap után adott életjelt magáról.** Nagy vigasztalásra szolgálhat Renczes György vonyarcvashegyi származásu 20-as honvéd esete mindazoknak, akiknek valamely hozzátartozójuk eltünt és hosszabb idő óta nem ad magáról életjelt. Renczes Györgynek még a háboru első napjaiban nyoma veszett az orosz harctéren s azóta semmi hir nem jött felőle. Felesége már elsiratta, gyászmisét is mondatott érte s a napokban mi történt? Jóval egy év után levél érkezett tőle Oroszországnak a Csendes óceán partján levő egyik fogolytáborából, ahonnét réges-régi kelettel tudatja, hogy a háboru elején orosz fogságba került s már több izben irt, de semmi feleletet nem kapott hazulról.

— **A „Vasárnapi Ujság"** minden egyes száma egész csomó aktuális szép fényképet közöl a harctérről s a legaktuálisabb eseményekről. Eredeti, művészi felvételei emelték a legjobb szépirodalmi képes folyóirattá a lapot. Szépirodalmi tartalom tekintetében is első lap a Vasárnapi Ujság, melyet legjobb iróink irnak.

A „Vasárnapi Ujság" előfizetési ára negyedévre öt korona, „Világkrónika"-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.). Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap", a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

Az élelmiszereknek és fontosabb szükségieti cikkeknek hatóságilag megállapitott legmagasabb árai a lendvai járás területén:

Buzakenyér, fehér, egy kiló	—	K 70	fill.
„ barnább, egy kiló	—	„ 60	„
„ egész barna, egy kiló	—	„ 50	„
Rozskenyér, fehér, egy kiló	—	„ 56	„
„ barna, „ „	—	„ 40	„
Zsemlye vagy kifli, a háboru kitörése előtti nagyságban, darabja	—	„ 5	„
Disznózsir, egy kiló	5	„ —	„
Zsirszalonna, bürke nélkül, egy kg.	4	„ —	„
Tej, egy liter	—	„ 24	„
Tejföl, egy liter	—	„ 80	„
Turó, egy kiló	—	„ 60	„
Tea-vaj, egy kiló	4	„ —	„
Főzővaj, „ „	3	„ 50	„
Tojás, egy darab	—	„ 8	„
Burgonya, egy kiló	—	„ 8	„
Vöröshagyma, egy kiló	—	„ 40	„
Káposzta, nagyobb, egy fej	—	„ 16	„
„ kisebb „ „	—	„ 14	„
Mák, egy kiló	1	„ 60	„
Száraz bab, egy kiló	—	„ 50	„
Korpa „ „	—	„ 28	„
Köles kása, egy liter	—	„ 40	„
Hajdina „ „	—	„ 60	„
Szilva „ „	—	„ 16	„
Dió „ „	—	„ 20	„
Szőlő, szeptember 15-éig, egy kg.	—	„ 80	„
„ „ 15. után „ „	—	„ 70	„
Csirke, rántani való, egy pár	2	„ —	„
„ sütni való „ „	4	„ —	„
Sovány lud, egy darab	3	„ 50	„
„ kacsa, egy darab	2	„ 50	„
Tökmagolaj, egy liter	2	„ —	„
Raffia, egy kiló	2	„ 80	„
Barnaszén (ivánéci), egy métermázsa	2	„ —	„
Fémszén, „ „	4	„ 20	„
Porosz szén „ „	5	„ —	„
Tüzifa, puha hasáb, szállitás nélkül egy méter	8	„ —	„
Tüzifa, kemény hasáb, egy méter	10	„ —	„
Dorongfa „ „	9	„ —	„
3 deci (egy pohár) kőbányai sör	—	„ 26	„
3 deci kanizsai vagy soproni sör	—	„ 24	„
Palacksör	—	„ 56	„

Egészen friss „Gold Heliophor" Batteriák érkeztek Balkányi Ernő üzletébe!

1915. El. III. A. 2. sz.

Hirdetmény.

Az alsólendvai kir. járásbiróság közhirré teszi, hogy a nála őrzött következő iratoknak, u. m.:

1. *a)* a lendvai cs. kir. szolgabirói hivatal és a lendvai másodosztályu cs. kir. járásbiróság 1872. évi és azt megelőző évekbeli összes irataiának s kezelési könyveinek,

b) a régi I. irattári osztályba tartozó peres ügyek 1872—1882. évekből való irataiának — beleértve a kisebb polgári peres ügyek „bagattelle" szó és „Kpp" irattári jel alatt őrzött iratait is,

c) a telekkönyvi ügyek 1865—1882. évekből való irataiának — beleértve a telekkönyvi hatóságnál folyamatban volt végrehajtási ügyek iratait is — még pedig a jelen 1. pont alattiaknak, amennyiben az ügyben tett utolsó birói intézkedés nem 1882. évi december hó 31-én tul történt,

2. az 1882. és az azt megelőző évi iktató könyveknek s ügylajstromoknak, a telekkönyvi iktató-könyvek kivételével,

3. a régi II. irattári osztályba tartozó perenkivüli ügyek 1872—1898. évi irataiának,

4. a régi III. irattári osztályba tartozó büntető ügyek 1872—1898. évi irataiának,

5. a fizetési meghagyásos ügyek 1894—1904. évi (1894—1898. B. és 1898—1904. Fh. lajstromok) irataiának,

6. a polgári vegyes ügyek 1898—1904. évi (Pv. lajstrom irataiának a Pv. lajstromban kezelt halálesetfelvételek kivételével),

7. az 1898—1904. évi vétség és kihágási ügyek irataiának, amennyiben az ügy jogerős befejezése, illetve ez után a terhelt személye ellen tett intézkedés nem 1904. évi december 31-ike után történt,

8. az eddig fel nem sorolt és selejtezés alól ki nem vett 1909. évi és azt megelőző évekbeli kezelési könyveknek és jegyzékeknek,

9. az ügyforgalmi, tevékenységi s egyéb statisztikai kimutatások előkészitésére s az adatgyüjtésre vonatkozó 1909. évi és azt megelőző évekbeli jegyzékeknek és iratoknak,

10. az 1872—1909. évekbeli elnöki ügyeknek,

11. *a)* a fizetési meghagyásos ügyekben érkezett megkeresések 1894—1909. évi (C. illetve Fm. lajstromok) irataiának,

b) a polgári ügyekben érkezett megkeresések (M. lajstrom),

c) a vizsgálóbirói ügyek (Vb. lajstrom),

d) a büntető ügyekben érkezett megkeresések (Bm. lajstrom) és végül:

e) a büntető vegyes ügyek (Bv. lajstrom) 1898—1909. évi irataiának, — még pedig a jelen 11. pont alattiaknak, amennyiben az ügyben tett utolsó érdemleges birói intézkedés nem 1909. évi december hó 31-én tul történt — kiselejtezését a győri kir. itélőtáblai elnök ur 1915. El. XX. F. 3. számu leirata szerint megengedte.

Felhivja ezért a kir. járásbiróság az érdekelteket, hogy amennyiben ezen selejtezendő iratok közül egyes iratok kiadását vagy tovább megőrzését kivánják, az iránt e hirdetmény közzétételétől számitandó egy hónap alatt a kir. járásbiróság vezetőjéhez indokolt kérelmet intézzenek.

Alsólendva, 1915. augusztus 14-én.

Dr. Gefferth Elek
kir. járásbiró.

Eladó 150 hektoliter kiváló ó-bor.

Bővebbet Rózsás Ferenc-nél Alsólendván, Szmodiss-szőlő.

MEGHIVÓ.

Az Alsólendvai Fürdőrészvénytársaság III. évi rendes közgyülését

1915. évi szeptember hó 26-án délután 2 órakor Alsólendván a városháza tanácstermében tartja meg, melyre a t. részvényeseket az alapszabályok 11. §-a értelmében tisztelettel meghivja

Az Igazgatóság.

A napirendre kitüzött tárgyak a következők:

1. A közgyülési jegyzőkönyv hitelesitésére 2 részvényes kijelölése.
2. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés.
3. Az 1914. évi zárszámadások bemutatása, felülvizsgálása és a mérleg megállapitása.
4. Az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak a felmentvény megadása.
5. Esetleges inditványok tárgyalása.

A miniszterium által engedélyezett és a kir. tanfelügyelőség által 663|191. sz. alatt ajánlott

Zalamegye legujabb fali térképe megjelent

Nagyon szép kiállitásban

Iskolai és irodai czélra!

Ára 22 korona.

Megrendelhető BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendva

6050

közj. hit. bizonyitvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella

három fenyővel

Köhögés rekedtség, hurut, elnyálkásodás és görcsös köhögés ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván **Fuss F. Nandor** gyógyszertárában.

*—106

Hirdetmény.

Lendvaerdő (előbb Renkóc) község tulajdonát képező

korcsmaépület

1915. október hó 3-án délután 3 órakor a községi birónál nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

A bérlet tartama 3 év, az 1916, 1917, 1918. évek.

Feltételek a **körjegyzőségnél Bántornyán** megtekinthetők.

Lendvaerdő, 1915. augusztus hó 29-én.

Az Elöljáróság.

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb

zsebórák, láncok, arany és ezüst ékszerek, China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók

Mayer Ödön órás és ékszerésznél

ALSÓLENDVA, Főutca.

Nagy raktár fali- és ébresztő-órákban, valamint látszerészeti cikkekben, időmérőkben stb. Javitások szakszerüen végeztetnek!

Előfizetőink ingyenes hirdetési rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink ingyenes hirdetési rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF épitész, épitési vállalkozó. Elvállal épitési tervek készitését, mindennemü épitkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkekben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS bábsütö és mézeskalácsos.

EPPINGER SÁMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, füszer- és vegyesárukereskedése.

FEHÉR ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL füszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porczellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprömesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCSICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

HEGEDICS ISTVÁN csizmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállitási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC épitőiparos.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban. Elvállalja vasgyürük arannyal való bélelését.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gazdasági gép-, szén-, cement- és malomkö-raktár.

MURSICS LAJOS épitőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona" nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

POLLÁK LÁZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

„SCHRANTZ-ÁRUHÁZ" (Alsólendva, Templomtér, dr. Filkor-féle ház) legolcsóbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

SIPOS DÁNIEL elsőrendü uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javitását.

Id. SCHWARCZ SÁMU füszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bőrkereskedése a vasuti állomás átellenében.

TIVADAR FERENC vas- és füszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készitése.

TOMKA GYÖRGY vas- és füszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Elad szőlőoltványokat, valamint a legjobb faju csemegeszőlőt kilónkint és kosarankint. Vidékre is szállit utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése mellett.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávés.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszufalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédics.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal"-kávéháza Csáktornyán.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTÁV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MÁRTON bádogosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celldömölk.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)

JERICS IVÁN ácsmester és kutszivattyu-berendezési vállalkozó Murahely.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszufalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárusitása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javitó műhelye Csáktornyán.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszufalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVÉREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MAYER JÁKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SÁMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó" bérlője Igló.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCSICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszkakereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCSÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRÁS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT" nagyszálloda Budapest.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNÁC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JÁKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m.)

Az olasz háboru térképe

Ára 1 korona

Tartalmazza az összes helységeket, folyókat, hegyeket, eröditéseket stb.

Kapható:

Balkányi Ernő üzletében

Alsólendván.

Gyönyörü illusztrációk! — Érdekfeszitő olvasmányok! — Mesésen olcsó árért!

A most folyó világháborunak valósággal szenzációját képezi az a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörü illusztrációkkal

A Világháboru Képes Krónikája

cimmel jelenik meg. Minden füzethez Jókainak a »Jövő század regénye« c. müvéből egy iv van csatolva, azonkivül müvellékletek.

24 fillér A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg! Egy-egy füzet ára csak **24 fillér!** **24 fillér**

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván